

ارگونومی آزمایشگاهی

«قسمت دوم»

دکتر سید حسام الدین تفرشی

انستیتو پاستور ایران

- ۵ - از ابزار (صندلی و میز) و تجهیزات (سمپلر و ...) ارگونومیک مناسب با حرفة و فعالیت خود در آزمایشگاه استفاده کنید. اهمیت این موضوع به قدری است که کارشناسان ارگونومیکی در سازمان‌های علمی و دانشگاه‌های معتبر به بررسی ابزار و تجهیزات آزمایشگاهی شرکت‌های مختلف پرداخته و فهرست شرکت‌هایی را که اصول ارگونومی را در فرآورده‌های تولیدی خود رعایت می‌کنند، در اختیار تمام آزمایشگاه‌های آن سازمان و دانشگاه به منظور خرید قرار می‌دهند.
- ۶ - اگر مجبور هستید به مدت زیاد بایستید از کفش مخصوص یا زیرانداز مخصوص در کف آزمایشگاه استفاده کنید.
- ۷ - از پی‌پت و ابزارهای آزمایشگاهی هم اندازه

■ ارگونومی دیگر فعالیت‌های آزمایشگاهی

- ۱ - برای جابه‌جایی اشیای سنگین از بالابر و یا چرخ‌دستی استفاده کنید.
- ۲ - چرخ‌دستی را باید هل بدھید نه این که دنبال خود بکشید و دسته چرخ‌دستی باید هم ارتفاع با کمر باشد.
- ۳ - برای برداشتن اشیایی (لوازم شیشه‌ای، مواد شیمیایی جامد یا مایع و ...) که در قفسه‌های بالایی آزمایشگاه هستند از یک زیرپایی مناسب استفاده کنید و هرگز خود را به سمت آن‌ها (بالا) نکشید.
- ۴ - برای گرفتن یا برداشتن وسایل آزمایشگاهی (ولوهای آزمایشگاهی و ...) هرگز به سمت پشت خم نشوید و از چرخش و پیچاندن بدن خودداری کنید.

حرکت کم بدن همراه است، کارهای سبک (Light) و سنگین (Heavy) تقسیم می‌شوند که ارتفاع میز به ترتیب در آنها از ۹۴-۱۱۰ سانتی متر، ۸۶-۹۴ سانتی متر و ۷۱-۹۰ سانتی متر است (شکل ۳).

۱ - سر را بالا نگاه دارید. قائم و راست. سر را به جلو و چانه را به داخل بدهید. چانه را به عقب و به پهلو کج نکنید. قفسه سینه را جلو نگاه داشته و استخوان کتف را عقب نگاه دارید. زانوها را صاف نگاه داشته و فرق سرتان را به سمت سقف بکشید. شکم را به سمت داخل دهید.

۲ - سعی کنید به مدت طولانی در یک وضعیت نایستید اما هرگاه مجبور به این کار شدید، سعی کنید یک پای خود را با قرار دادن روی یک جعبه و یا چهار پایه بالا نگاه دارید و پس از مدتی پای بالا آمده را با پای دیگر عوض کنید.

دست خودتان استفاده کنید.

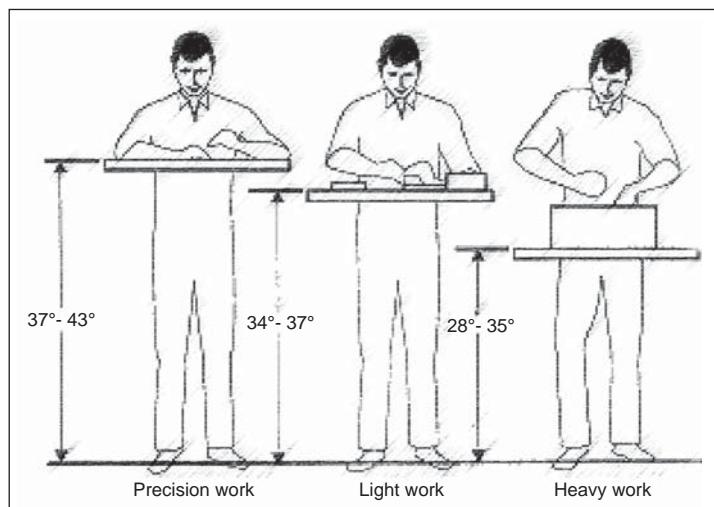
۸ - از دستکش اندازه دست خودتان استفاده کنید تا در حین کار به نیروی کمتری برای گرفتن اشیا بیاز باشد.

۹ - هر ۲۰ تا ۳۰ دقیقه، ۲ دقیقه و هر ساعت ۵ دقیقه استراحت کنید.

تاکنون به ارگونومی مهم‌ترین و شایع‌ترین فعالیت‌های اختصاصی آزمایشگاهی اشاره شد. در ادامه به ارگونومی چند وضعیت عمومی مهم و شایع که ویژه آزمایشگاه نبوده ولی همه با آن در آزمایشگاه سروکار دارند، پرداخته می‌شود.

■ درست ایستاندن

ارتفاع میز بر اساس نوع کار ایستانده فرق دارد. کارهای ایستانده به ۳ نوع دقیق (Precision) که با

شکل ۳ - وضعیت ایستاندن بر اساس نوع کار

شکل ۴ - صندلی ارگونومیک با اندازه های آن

■ درست نشستن

در شکل (۴)، نمای رو به رو، کناری و اندازه های یک صندلی با ویژگی های ارگونومی مطلوب آمده است.

□ صندلی

صندلی مورد استفاده در محیط کار باید از خصوصیات زیر برخوردار باشد:

۱ - ارتفاع صندلی (فاصله نشیمن گاه صندلی از زمین) باید قابل تنظیم باشد (ارتفاع صندلی، تا ۳۸/۵ سانتی متر توصیه می شود) و سطح نشیمن گاه صندلی باید دارای عمق بیشتر از ۴۳ و پهنای آن باید از ۴۶ سانتی متر کمتر باشد (برای افراد چاق صندلی های پهن تر توصیه می شود).

۲ - دارای پشتی باشد، به صورتی که گودی کمر را در بر بگیرد و (پشتی) از نظر افقی و عمودی

۳ - هنگام ایستادن وزن خود را روی هر دو پا توزیع کرده و بیشترین وزن خود را به زیر انگشت شست پا اعمال کنید و نه پاشنه پا. بهتر است پاها را نیز به اندازه عرض شانه از هم باز کنید.

۴ - کفش پاشنه کوتاه و راحت به پا کنید.

■ درست راه رفتن

۱ - سر را بالا نگاه داشته و با چشم هایتان مستقیم به جلو نگاه کنید.

۲ - شانه های خود را در یک راستا با بقیه بدن تان حفظ کنید.

۳ - حرکت طبیعی بازو ها را هنگام راه رفتن مختلط نکنید.

۴ - پاها را در یک راستا و موازی هم قرار داده و به اطراف منحرف نکنید.

درجه برای تمایل به جلو و ۵ درجه تمایل به عقب را امکان پذیر سازد.

۴ - ضخامت تشك در حدود ۴ تا ۵ سانتی متر باشد و روکش آن از جنسی باشد که هوا را از خود عبور داده و سبب تعریق نشود و لفزنده نیز نباشد. و لبه جلو صندلی، گرد و لبه بیرونی آن، نرم باشد.

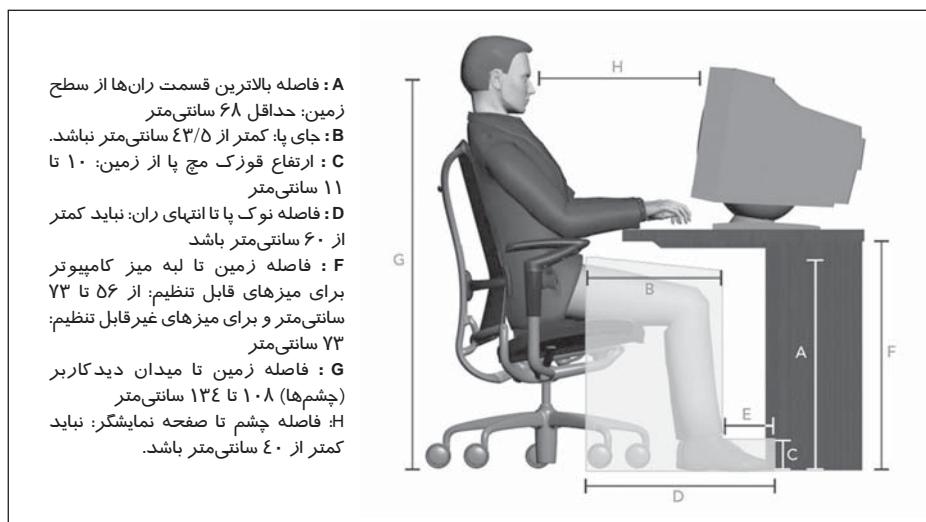
۵ - ارتفاع آن با ارتفاع میز متناسب و ارتفاع نشیمن گاه صندلی باید ۲۵ الی ۳۵ سانتی متر پایین تر از سطح میز کار در نظر گرفته شود.

۶ - از نشستن روی لبه صندلی خودداری کنید. هر نیم ساعت از روی صندلی برخیزید، نرمش کششی کنید.

۷ - اگر پشت صندلی انحنای مناسب کمر را ندارد، از پشتی های کوچک که به همین منظور ساخته شده اند، استفاده کنید.

تراز باشد. پهناهی پشتی صندلی باید حداقل ۳۶ سانتی متر باشد و بلندی پشتی صندلی را نیز بین ۵۰ تا ۸۲ سانتی متر توصیه می کنند. صندلی باید در قسمت قرار گرفتن گودی کمر (ارتفاع ۱۵ تا ۲۵ سانتی متر از پایین) دارای یک قوس محدب و در قسمت پشت دارای یک قوس مقعر باشد. زاویه پشتی با تشك صندلی، حداقل ۹۵ تا ۱۱۰ درجه باشد.

۳ - صندلی باید دسته دار بوده و فاصله آن ها از سطح نشیمن گاه ۱۷/۵ تا ۲۵ سانتی متر باشد و همچنین دسته ها با ارتفاع میز کار مطابقت داشته باشند. همچنین دارای ۵ چرخ بوده و چرخان باشد و از هر نظر (زوايا و فواصل) قابل تنظیم بوده و چرخ های آن قابلیت حرکت بر جنس کف پوش اتاق را داشته باشند. شبک صندلی ۵ تا ۱۵

شکل ۵ - اندازه های استاندارد برای نشستن پشت میز (میز معمولی و رایانه)

نیز هست. از جمله مهم‌ترین این تبعات می‌توان به نشستن‌های طولانی‌مدت پشت میز رایانه و خیره شدن به صفحه نمایشگر اشاره کرد. وجود شرایط نامناسب در محیط کار و عدم توجه به موارد ایمنی هنگام کار با رایانه ممکن است در بلندمدت سبب بروز انواع بیماری‌ها و ناهنجاری‌ها شود. از آنجایی که تقریباً تمام فعالیت‌های آزمایشگاهی به طرقی به کار با رایانه ختم می‌شوند، به همین دلیل به ارگonomی رایانه به طور جداگانه اشاره می‌گردد. تولیدکنندگان تجهیزات وسایل کامپیوتر (مانند صفحه کلید، موس، میز و صندلی و سایر وسایل کامپیوتر) اکنون سعی می‌کنند تا محصولات خود را مطابق با اصول ارگonomی طراحی و تولید کنند اما این تولیدکنندگان همیشه با محدودیت‌هایی در رابطه با رعایت اصول ارگonomی رو به رو هستند که گاهی به جهت رفع این موانع کاربران نیازمند به استفاده از ملزمومات دیگری می‌باشند. رعایت اصول ارگonomی سبب کاهش ضایعات چشم، سردرد کمردرد و فشار در نواحی مچ دست، شانه و گردن در کاربران رایانه خواهد شد. البته، حتی با رعایت نکات مذکور نیز امکان بروز بیماری‌های خاص برای کاربران وجود دارد. کم تحرکی هنگام کار با رایانه چشم دوختن طولانی‌مدت به صفحه نمایشگر و انجام حرکت‌های یکنواخت و تکراری مچ دست ممکن است سبب بروز انواع ناراحتی‌ها شوند. از آن‌جا که بیشتر کاربران رایانه در محیط‌های سریسته و فضاهای کوچک کار می‌کنند.

- ۱ - وجود سیستم تهویه مطبوع
- ۲ - نور کافی و مناسب
- ۳ - استفاده از میز مخصوص که دارای عرض

□ میز کار

۱ - میز کار باید قابل تنظیم باشد و ارتفاع آن باید بین ۵۵ تا ۷۳ سانتی‌متر باشد و همچنین فضای در نظر گرفته شده برای پاها کافی و نباید کمتر از ۴۳/۵ سانتی‌متر باشد. سطح میز باید به اندازه‌ای بزرگ باشد که جا برای تمام اشیا و وسایل وجود داشته باشد. وسایلی که در هنگام کار بیشترین موارد استفاده را دارند، باید در نزدیکی کاربر و در دسترس وی قرار داشته باشند و سایر وسایل نیز باید به صورتی منظم در جای خود قرار گیرند.

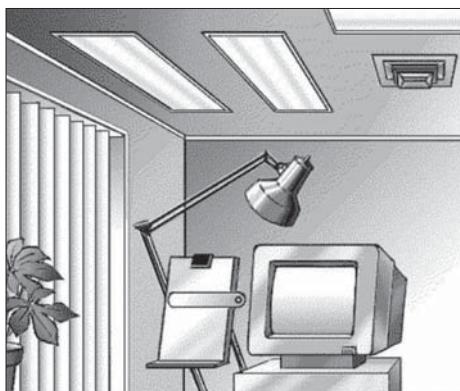
۲ - اگر میز برای استفاده از رایانه است علاوه بر فواصل قبلی این اندازه‌ها نیز باید رعایت شوند. فاصله زمین تا لبه میز کامپیوتر برای میزهای قابل تنظیم ۵۶ تا ۷۳ سانتی‌متر و برای میزهای غیرقابل تنظیم ۷۳ سانتی‌متر می‌باشد. فاصله زمین تا میدان دید کاربر (چشم‌ها) ۱۰۸ تا ۱۳۴ سانتی‌متر و فاصله چشم تا صفحه نمایشگر نباید از ۴۰ سانتی‌متر کمتر باشد.

۳ - سطح میز کار نباید سفید یا خیلی تیره باشد، چون به نامساعد شدن شرایط روشنایی کمک می‌کند.

۴ - میز کار را طوری قرار دهید که روشنایی لامپ‌های سقف در طرفین قرار گیرد و از قرار دادن میز در محلی که نور لامپ به طور مستقیم در برابر شما باشد، خودداری کنید.

■ ارگonomی رایانه

ورود رایانه‌ها به دنیا می‌هر چند با مزایای بسیاری همراه بود اما مثل هر پدیده دیگری که وارد عرصه زندگی بشر می‌شود دارای تبعات منفی

شکل ۶- نمای شماتیک موقعیت رایانه
نسبت به پنجره و نورپردازی از سقف

- ۱ - موس و دیگر تجهیزات ورودی را در مجاورت صفحه کلید قرار دهید تا تنש‌های واردہ به شانه‌های شما کاهش یابد.
 - ۲ - در هنگام کار با موس، مج دست و ساعد باید دارای تکیه‌گاه باشند (شکل ۷).
 - ۳ - از کلیدهای میانبر به جای استفاده از موس کمک بگیرید: مانند Ctrl+S برای ذخیره کردن و Ctrl+P برای چاپ کردن.
 - ۴ - از پدلهایی (صفحه‌های مخصوص موس) که امروزه به عنوان پد طبی مطرح است، استفاده کنید.
 - ۵ - موس را در دست خود فشار ندهید، بلکه آن را به آرامی نگهدارید و استفاده کنید.
 - ۶ - از موسی استفاده کنید که دکمه‌های Back/Forward/Scroll Down را داشته باشد.
- صفحه کلید
- ۱ - صفحه کلید مورد استفاده باید در دسترس فرد و در محلی قرار گیرد که در هنگام کار با آن

و ارتفاع استاندارد باشد

۴ - استفاده از صندلی ارگونومیک با قابلیت تنظیم ارتفاع

۵ - استفاده از زیرپایی برای قرارگیری مناسب و راحت پاها برای کاربران رایانه امری ضروری است.

□ نورپردازی محیط کار

قرار دادن روشنایی و انتخاب میزان مناسبی از نور می‌تواند توانایی شخص را در هنگام دیدن تصاویر بر روی صفحه نمایشگر افزایش دهد. اگر روشنایی بسیار زیاد باشد و یا نور بیش از اندازه بر روی صفحه نمایشگر بیفتد، دیدن تصاویر بر روی صفحه نمایشگر دچار اشکال می‌شود و نمی‌توان تصاویر را به وضوح مشاهده کرد. بنابراین، موجب خستگی چشم و سردرد می‌شود.

۱ - میز رایانه و صفحه نمایشگر خود را به گونه‌ای در محیط کار قرار دهید که پشت به پنجره محیط کار باشد و نور بیرون از اتاق بر روی صفحه نمایشگر تابیده نشود و یا از پرده و نورگیر در پشت پنجره‌ها استفاده گردد تا از ورود نور درخشان جلوگیری شود (شکل ۶).

۲ - از نورهای مهتابی و خورشیدی به طور ترکیبی در محیط کار استفاده شود تا روشنایی مناسبی جهت خواندن در اختیار داشته باشید و شدت آن در حدود ۳۰۰ تا ۵۰۰ لوکس باشد. در صورت استفاده از چراغ‌های مطالعه، منبع نور را به موازات خط دید خود قرار دهید.

□ موس

امروزه موس‌ها با شکل‌های مختلف وارد بازار شده‌اند. بنابراین، انتخاب موس عامل مهمی در هنگام کار با رایانه است.

۵ - صفحه کلید باید به اندازه کافی بزرگ باشد و برای عملکرد آن فشار کمی روی دکمه‌های آن لازم باشد.

□ صفحه نمایشگر

به طور کلی، هر صفحه نمایشگر، ممکن است دو نوع خطر را برای افراد به وجود آورد که عبارتند از:

الف - خطر درخشندگی و یا انعکاس و بازتاب نور محیط اطراف به چشمان فرد

ب - خطر تششعش از لحاظ اصول ارگونومی، در هنگام کار با صفحه نمایشگر، خصوصیات و اصول زیر باید مورد توجه قرار گیرند.

۱ - صفحه نمایشگر باید به طور مستقیم در جلوی صفحه کلید قرار گیرد. لبه بالایی صفحه نمایشگر باید در امتداد دید چشمها قرار گیرد تا در هنگام انجام کار آسیبی به گردن وارد نشود. فاصله بین چشمها تا صفحه نمایشگر تا ۶۰ سانتی‌متر هم توصیه شده ولی حداقل آن ۴۰ سانتی‌متر است.

ساعده و بازوها زاویه‌ای بین ۸۰ تا ۱۰۰ درجه ایجاد نمایند. در این حالت، بازو باید به زمین عمود باشد و مج نباید هیچ‌گونه فشاری را متحمل شود و نباید

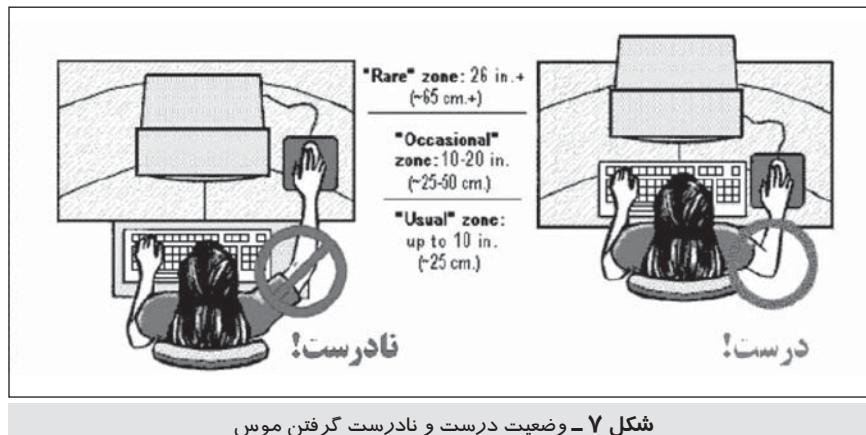
به بالا، پایین یا داخل خم شود. سطح صفحه کلید تقریباً هم ارتفاع با دسته صندلی و آرنج باشد و مجها به طور عادی روی صفحه کلید قرار گیرد (شکل ۸).

۲ - صفحه کلید باید از بدن رایانه مجزا باشد و

به طور دقیق در جلوی فرد قرار گیرد.

۳ - هنگام کار پشت خود را تا حد امکان صاف نگه دارید. از خم شدن روی صفحه کلید بپرهیزید و سعی کنید صفحه کلید را بالا بیاورید تا مجبور نباشید ساعت طولانی به پایین نگاه کنید.

۴ - هنگام تایپ کردن به کلیدها محکم ضربه نزنید، بلکه آن‌ها را به آرامی لمس کنید. برای زدن کلیدهایی که دوتایی با هم کار می‌کنند مثل Ctrl+C و Ctrl+V از هر دو دست خود استفاده کنید، به جای آن که برای دسترسی به آن‌ها، یک دست را بپیچانید.

شکل ۷ - وضعیت درست و نادرست گرفتن موس

استفاده کرد.

۶- برای ایجاد یک زاویه دید مناسب به صورتی که صفحه نمایشگر در میدان دید فرد واقع شود گردن باید راست نگاه داشته شود و مسیر دید نیز باید به سمت پایین باشد.

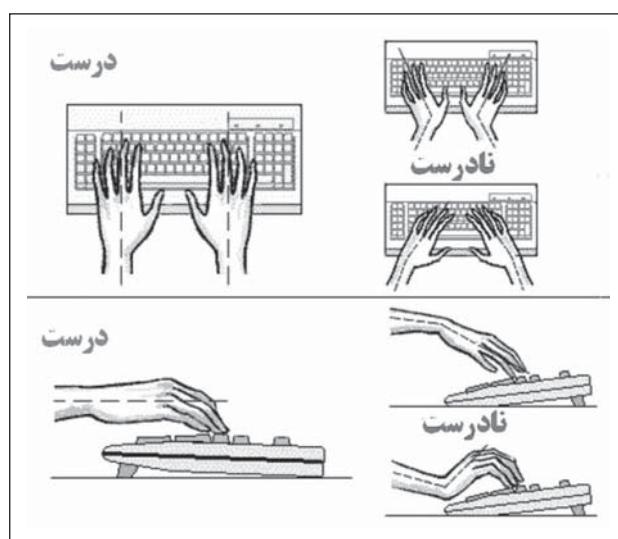
۷- جهت افزایش قابلیت تنظیم صفحه نمایشگر نیز می‌توان از پایه متحرک استفاده کرد. این وسیله به ما امکان می‌دهد که با افزایش قابلیت تنظیم فواصل بر اساس اصول ارگونومی، ضمن قراردادن صفحه نمایشگر در محل مناسب (از نظر قرار گرفتن در امتداد دید)، فاصله مناسبی را نیز بین فرد و صفحه نمایشگر به وجود آورد و در نتیجه با پدید آوردن مناسب‌ترین شرایط دید، از خستگی چشم و سایر عوارض چشمی و هم چنین سایر ناراحتی‌ها و عوارض استخوانی ماهیچه‌ای (در

۲ - صفحه نمایشگر باید درخشندگی داشته باشد و نور را نیز نباید منعکس کند. برای کاهش درخشندگی و انعکاس صفحه نمایشگر می‌توان آن را به سمت بالا، پایین یا چپ و راست چرخاند و یا از فیلترهای مخصوص استفاده کرد. همچنین خیرگی سطح کار را می‌توان با کاهش نور بالای سر و استفاده از پرده کاهش داد. برای روشنایی روی میز کار خود می‌توانید از روشنایی موضعی (چراغ مطالعه) استفاده کنید.

۳- تصاویر و نوشتہ‌ها روی صفحه نمایشگر باید واضح و خوانا باشند.

۴ - صفحه نمایشگر باید در مکانی دورتر از پنجره و در امتداد قائم با آن‌ها قرار گیرد.

۵- برای جلوگیری از انعکاس نور، پس از تنظیم محیط کار می‌توان از فیلتر یا عینک ضدأشعة

شکل ۸ - وضعیت درست و نادرست قرار گرفتن دست روی صفحه کلید

نشستن خود را تنظیم کنید. با گذشت زمان بالاخره به صاف نشستن عادت خواهید کرد.

۵ - شما هم شاید تبلیغاتی را با این مضمون دیده باشید که کار کردن با رایانه‌های قابل حمل (Laptop) و یا قرار دادن صفحه کلید بر روی پا چقدر آسان است اما این طور نگاه کردن به پایین می‌تواند خسارات جبران ناپذیری بر گردن و ستون مهره‌ها وارد کند. از این حالت قرار دادن صفحه کلید و یا رایانه‌های قابل حمل روی پا پرهیز کنید.

۶ - برای اتاق کار، دمای ۱۹-۲۳ درجه سانتی‌گراد و رطوبت حدود ۵۰ درصد (۵۰ تا ۶۵ درصد) مناسب است. گرمای بالاتر از ۲۶ درجه سانتی‌گراد، برروی قدرت تمرکز و حواس تاثیر منفی خواهد داشت.

۷ - از دیگر شرایط مهم کاری، هوای تازه در زمان کار با رایانه است. بهتر است با تعییه دستگاه تهویه، هوای اتاق به طور مرتب عوض شود. استفاده از تهویه مطبوع اثر چشمگیری در جلوگیری از خستگی کار با رایانه دارد.

۸ - مدام به خود یادآوری کنید که در بین کار به خود استراحت بدھید. بایستید، چند حرکت کششی انجام دهید و پشت خود را صاف کنید. اگر بتوانید هر ۱۵ دقیقه حتی کشش کوتاهی هم به عضلات خود بدھید ایده‌آل است. در غیر این صورت سعی کنید به تناوب از پشت میز رایانه برخیزید (هر نوبت بیش از ۴۵ دقیقه با رایانه کار نکنید). پس از ۴۵ دقیقه چند قدم راه بروید و با نرم‌شایی خیلی ساده، گردن، بازو، مجده دست و پاها را حرکت دهید. برای این منظور نرم افزار Stretch Break می‌تواند به شما کمک زیادی کند. این نرم افزار در فاصله

اثر وضعیتی که فرد برای صفحه نمایشگر به خود می‌گیرد) جلوگیری نماییم.

۸ - اگر هنگام کار به گردن درد مبتلا می‌شوید شاید به جا کردن صفحه نمایشگر نیاز داشته باشید.

۹ - Refresh frequency صفحه نمایشگر باید حداقل ۷۳ Hz باشد. برای نتیجه بهتر باید از فرکانس بالاتر از ۸۵ Hz استفاده کرد.

■ چند نکته دیگر

۱ - پلک بزنید، بسیاری از کاربران رایانه حتی به اندازه کافی پلک نمی‌زنند. این امر منجر به خشک شدن چشم و مشکلات دیگری می‌شود. برای جلوگیری از خستگی چشم هر ۳۰ دقیقه به چشمانتان استراحت بدھید. به همین منظور پلک‌ها را به منظور تغییر فاصله کانونی چشم، حتی برای چند لحظه بیندید یا به اشیایی که در فاصله حداقل ۶ متری قرار دارند، چشم بدوزید.

۲ - در موقعی که از رایانه برای اموری چون تایپ یا حروف‌چینی استفاده می‌شود، باید از یک نگهدارنده قابل تنظیم (Document holder) در کنار صفحه نمایشگر استفاده کنید. توجه داشته باشید که فاصله و ارتفاع این نگهدارنده قابل تنظیم باید با فاصله و ارتفاع صفحه نمایشگر یکسان باشد.

۳ - برای جلوگیری از خطرات میدان الکترومغناطیسی، هیچ‌گاه نباید در پشت صفحه نمایشگر قرار گرفت.

۴ - مدام صاف نشستن را به خود یادآوری کنید. حتی می‌توانید یک یادداشت روی صفحه نمایشگر رایانه خود نصب کنید و هر بار با دیدن آن طرز

خواهید شد که دو فایده مهم دارد:
الف - بازده کاری را بیشتر می کند.
ب - از اضافه وزن جلوگیری به عمل می آورد.
۹ - اگر پایتان به زمین نمی رسد، برای جلوگیری از بی حسی پا می توانید از زیر پایی استفاده کنید.

زمانی ای که خود شما آن را تنظیم می کنید بر روی صفحه نمایشگر شما ظاهر شده و انواع نرم‌شها را به شما نشان می دهد و شما می توانید به همراه آن چند دقیقه نرم‌ش نمایید. به این کار که در کل ۳ تا ۵ دقیقه در هر نوبت طول می کشد، به چشم وقت تلف کردن نگاه نکنید. در طول زمان متوجه

منابع

1. <http://fhs.mcmaster.ca/safetyoffice/documents/LaboratoryErgonomics-singlepage.pdf>
2. http://www.ors.od.nih.gov/sr/dohs/HealthAndSafety/Ergonomics/Pages/ergonomics_home.aspx
3. http://www.sjsu.edu/hr/docs/risk/info/ergo_lab_guide.pdf
4. <http://www.allsteeloffice.com/NR/rdonlyres/3B6AC489-FC78-4B78-895A-0A5D8A9E888A/0/ErgoHandbook.pdf>
5. http://www.ssu.ac.ir/fileadmin/templates/fa/Moavenatha/Moavenat_behdasht/MB_MohitvaHerfee/Upload_MB_MohitvaHerfee/Upload_MBHerfee/file/pdf/expert.pdf
6. http://www.stanford.edu/dept/EHS/prod/researchlab/lab/lab_ergo_products.pdf
7. http://www.stanford.edu/dept/EHS/prod/researchlab/lab/lab_ergo_tips.pdf
8. http://ergonomics.ucla.edu/Tips_Pipette.html
9. <http://bsi3.persianblog.ir/>
10. <http://www.d.umn.edu/ehso/ergonomics/microscopy.html>
11. <http://hse-mehrzed.blogfa.com/post-475.aspx>
12. http://my.clevelandclinic.org/healthy_living/back_health/hic_posture_for_a_healthy_back.aspx
13. <http://www.ergonomics-info.com/correct-posture.html>
14. <http://faculty.ksu.edu.sa/68417/RHS%203411/posture%20lecture%20IX%5B1%5D.pdf>

